24/12/2024

24 Δεκεμβρίου: Εορτάζει η Αγία Ευγενία η Οσιοπαρθενομάρτυς

/ Βίοι Αγίων

Σήμερα, 24 Δεκεμβρίου, παραμονή των Χριστουγέννων, εορτάζουμε τα προεόρτια της πανίερης εορτής της Γεννήσεως του Κυρίου μας και η Εκκλησία τιμά τη μνήμη της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Ευγενίας.

- **Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος**

Μια κατηγορία αγίων γυναικών της Εκκλησίας μας είναι εκείνη των Οσιοπαρθενομαρτύρων. Πρόκειται για χριστιανές, οι οποίες είχαν υποσχεθεί ισόβια παρθενία και υπέστησαν βασανιστήρια για την πίστη τους. Μια από αυτές υπήρξε η Αγία Οσιοπαρθενομάρτυς Ευγενία.

Έζησε τον 3ο μ. Χ. αιώνα, στα χρόνια που αυτοκράτορας της Ρώμης ήταν ο Κόμοδος (180-192). Την εποχή που ήταν φοβερά επικίνδυνο να είναι κάποιος Χριστιανός, αφού οι Χριστιανοί θεωρούνταν εγκληματίες και διώκονταν απηνώς από το Ρωμαϊκό Κράτος. Ο πατέρας της ονομαζόταν Φίλιππος και υπηρετούσε ως έπαρχος της Αλεξάνδρειας. Ήταν δε ευγενής και πολύ πλούσιος. Η μητέρα της ονομαζόταν Κλαυδία και είχε δύο αδελφούς, τον Αβίτα και τον Σέργιο. Ήταν στολισμένη με σπάνιο σωματικό κάλλος και στολισμένη με αρετές και ευγενικούς τρόπους.

Ο πατέρας της, αν και ειδωλολάτρης, ήταν άνθρωπος αγαθός και διοικούσε με δικαιοσύνη. Συμπαθούσε τους Χριστιανούς και δεν τους δίωκε, αθετώντας τα αυτοκρατορικά διατάγματα. Υπεραγαπούσε την Ευγενία και φρόντισε να τη μορφώσει. Είχε σπουδάσει ρωμαϊκή και ελληνική φιλολογία. Όταν έφτασε στην ηλικία των 15 ετών, πληροφορήθηκε για τους Χριστιανούς και θέλησε να μάθει για την πίστη τους. Προμηθεύτηκε την Αγία Γραφή και κάποια χριστιανικά συγγράμματα, τα οποία μελετούσε με προσοχή, κρυφά από τους γονείς της. Εύκολα διαπίστωσε ότι οι συκοφαντίες των ειδωλολατρών κατά των Χριστιανών δεν ευσταθούσαν και πείστηκε πως η πίστη τους ήταν ασύγκριτα ανώτερη από τις διάφορες ειδωλολατρικές θρησκείες της εποχής της. Προσπαθούσε δε να βρει την ευκαιρία να ασπασθεί την πίστη στο Χριστό.

Κάποια μέρα, προσποιήθηκε ότι ήθελε να πάει στην εξοχή και ζήτησε την άδεια των γονέων της να πάρει μαζί της τους πιστούς της ευνούχους Πρωτάν και Υάκινθο. Στο δρόμο τους εξήγησε ότι δεν θα επέστρεφε στο σπίτι και τους ρώτησε αν ήταν διατεθειμένοι να την ακολουθήσουν. Εκείνοι δέχτηκαν και έφτασαν έξω από ένα κοινόβιο μοναστήρι, όπου ηγούμενος ήταν ένας ενάρετος άνδρας ονόματι Θεόδωρος και μαζί τους κατοικούσε και ο Επίσκοπος της περιοχής Έλενος. Για να τη δεχτούν, ντύθηκε ανδρικά ρούχα και προσποιήθηκε τον έφηβο. Η Ευγενία μαζί με τους δύο ευνούχους της έγιναν δεκτοί στην αδελφότητα, κατηχήθηκαν και έλαβαν το άγιο Βάπτισμα.

Εν τω μεταξύ οι οικείοι της θρηνούσαν την εξαφάνισή της και προσπαθούσαν να τη βρουν. Ο πατέρας της κάλεσε τους μάντεις και τους ιερείς των ειδώλων να του φανερώσουν την κόρη του. Μάταια προσπαθούσαν να μαντέψουν για την Ευγενία. Και για να ξεμπερδέψουν με τον πατέρα της, του είπαν ότι δήθεν οι «θεοί»

ζήλεψαν την ομορφιά της και την πήραν για σύζυγό τους! Ο αγαθός Φίλιππος τους πίστεψε και διέταξε να της κάμουν άγαλμα και να την προσκυνούν ως «θεά».

Η Ευγενία πρόκοβε πνευματικά στο Μοναστήρι. Έφτασε μάλιστα και σημείο αγιότητας, επιτελώντας θαύματα. Οι πιστοί της ευνούχοι προσπαθούσαν να την μιμηθούν στην αρετή και στην πνευματική της προκοπή.

Ύστερα από τρία χρόνια κοιμήθηκε ο ηγούμενος Θεόδωρος και τότε οι αδελφοί της Μονής ζήτησαν από την Ευγενία (την οποία θεωρούσαν άνδρα) να γίνει ο ηγούμενός της. Αυτή συναισθανόμενη το βάρος της διακονίας, αλλά και από φόβο μήπως αποκαλυφτεί το μυστικό της, αρνήθηκε. Αλλά ύστερα από επιμονή των αδελφών, δέχτηκε και αναδείχτηκε ικανότατη ηγούμενος, καθοδηγώντας στην άσκηση και στην πνευματική πρόοδο τους μοναχούς της Μονής. Η αγιότητά της είχε γίνει πασίγνωστη, καθώς και η θαυματουργική της χάρη, να θεραπεύει την ανθρώπινη αρρώστους. Έτρεχαν από όλη την γύρω περιοχή να λάβουν θεραπεία χιλιάδες ασθενείς.

Όμως η χάρη της θαυματουργίας της στάθηκε αφορμή να αποκαλυφτεί το μυστικό της. Κάποια αρχόντισσα από την Αλεξάνδρεια, ονόματι Μελανθία είχε αρρωστήσει βαριά, κατέφυγε στη Μονή και θεραπεύτηκε από την Ευγενία. Όμως ο διάβολος την πείραξε και ερωτεύτηκε την Ευγενία, την οποία εξέλαβε ως ωραιότατο άνδρα. Ύστερα από καιρό πήγε στη Μονή και φανέρωσε σε Εκείνη τον έρωτά της. Η Ευγενία έγινε έξαλλη από το θυμό της και επέπληξε σκληρά την Μελανθία. Τότε εκείνη γεμάτη θυμό έτρεξε στον έπαρχο πατέρα της και την συκοφάντησε ως ηγούμενο ως ανήθικο. Ο Φίλιππος διέταξε να πάνε να την συλλάβουν και να την οδηγήσουν μπροστά του, μαζί με όλη την αδελφότητα, οι οποίοι υπερέβαιναν τους τριακοσίους και τους οδήγησε στη φυλακή. Δεν αναγνώρισε την κόρη του και την ανέκρινε. Η δαιμονική συκοφάντης έφερε και μια δούλη, η οποία ισχυρίστηκε ότι τη βίασε ο ηγούμενος. Ο έπαρχος τους απείλησε με θάνατο.

Βλέποντας η Ευγενία ότι θα θανατώνονταν τόσοι άνθρωποι, αποκαλύφτηκε στον έπαρχο πατέρα της, και του γνώρισε την απόφασή της να γίνει Χριστιανή. Εκείνος την πήρε με το ζόρι μαζί του, την έντυσε λαμπρά ενδύματα και την ανέβασε σε θρόνο. Την ίδια στιγμή φωτιά έπεσε από τον ουρανό και κατέκαψε την Μελανθία και ολόκληρο το οικοδόμημα. Προφανώς φονεύτηκε και ο πατέρας της.

Μετά από αυτό η Ευγενία, με τη μητέρα της, τα αδέλφια της και τους πιστούς της ευνούχους, αναχώρησε για τη Ρώμη, όπου ζούσαν με προσευχή και νηστεία. Όμως νέο σκληρό διωγμό κίνησαν Ρωμαίοι κατά των Χριστιανών. Χιλιάδες Χριστιανοί συλλαμβάνονταν, βασανίζονταν και θανατώνονταν για την πίστη τους στο Χριστό. Οι στρατιώτες ανακάλυψαν την Ευγενία με τους ακολούθους της. Τους συνέλαβαν

και τους έφεραν σε κάποιο ειδωλολατρικό ναό να θυσιάσουν στα είδωλα. Τα αγάλματα όμως έπεσαν από μόνα τους και στρίφτηκαν. Τότε ο έπαρχος Νικίτιος διέταξε και αποκεφάλισαν τον Πρωτάν και τον Υάκινθο. Την δε Ευγενία οδήγησαν σε παρακείμενο ναό της Αρτέμιδος να θυσιάσει. Εκείνη αρνήθηκε και την ίδια στιγμή έγινε μεγάλος σεισμός και το άγαλμα της ψευτοθεάς ράγισε και έγινε κομμάτια. Τότε της έδεσαν μεγάλη πέτρα στο λαιμό και την έριξαν στον Τίβερη, αλλά σώθηκε θαυματουργικά. Την έριξαν σε πυρακτωμένο καμίνι, αλλά και πάλι σώθηκε. Ομολογούσε με απαράμιλλο θάρρος την πίστη στο Χριστό, μεταστρέφοντας πολλούς ειδωλολάτρες στη σωτηρία.

Τελικά, αφού είδαν ότι ήταν μάταιο να περιμένουν την μεταστροφή της, έστειλαν αιμοβόρο δήμιο στη φυλακή, ο οποίος την κατάσφαξε. Τα αδέλφια της και η μητέρα της πήραν το σώμα της και το έθαψαν στη Ρωμαία Οδό, το οποίο είχε γίνει πηγή θαυμάτων. Η μνήμη της τιμάται στις 24 Δεκεμβρίου.